

**Kancelář prezidenta republiky
Vedoucí Kanceláře prezidenta republiky**

V Praze dne 27. října 2016
Č. j.: KPR 1768/2013

ROZHODNUTÍ
vedoucího Kanceláře prezidenta republiky o stížnosti

Vedoucí Kanceláře prezidenta republiky jako nadřízený orgán podle ustanovení § 16a odst. 4 a § 20 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s ustanovením § 178 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), rozhodl podle § 16a odst. 6 písm. c) zákona č. 106/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů, o stížnosti pana Jakuba Michálka, bytem Praha 8, Zenklova 841/193, ze dne 26. ledna 2013 na postup Kanceláře prezidenta republiky při vyřizování žádosti ze dne 9. ledna 2013 o poskytnutí informací poté, co převzal věc usnesením ze dne . října 2016 č. j.: KPR 1768/2013, takto:

žádost Jakuba Michálka ze dne 9. ledna 2013 o poskytnutí informací se o d m í t á.

Odůvodnění

Stěžovatel Jakub Michálek podal dne 9. ledna 2013 žádost o informace ve znění:

1. *Které všechny osoby a orgány se podílely na přípravě textu rozhodnutí prezidenta republiky č.1/2013 Sb. o amnestii ze dne 1. 1. 2013 (jde mi jak o osoby, které se podílely na určení rozsahu amnestie v jednotlivých článcích, tak o osoby, které tento pokyn provedly a text rozhodnutí sepsaly).*
2. *Které všechny osoby a orgány měly přístup k textu amnestie nebo k informaci o rozsahu amnestie před tím, než byla zaslána předsedovi vlády ke kontrasignaci, a to postupně podle času“.*

Dne 17. ledna 2013 bylo stěžovateli sděleno Kanceláří prezidenta republiky (dále jen „Kancelář“), že udělování amnestie je právem prezidenta republiky a že prezent není povinen svému úřadu sdělovat požadované informace, proto je ani Kancelář nemůže sdělit.

Proti tomuto postupu uplatnil stěžovatel dne 26. 1. 2013 svou stížnost, o které bylo dne 4. února 2013 pod č. j.: KPR 1768/2013, rozhodnuto vedoucím Kanceláře tak, že ji dle ustanovení §16a odst. 1 písm. a), § 14 odst. 5 písm. c) a § 20 odst. 4 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím, odmítl a odložil, kdy uvedl mimo jiné, že požadované informace jsou veřejné a může si je vyhledat na internetu, a dále byla zopakována příslušná ustanovení Ústavy v souvislosti s amnestií.

Proti tomuto rozhodnutí vedoucího Kanceláře podal stěžovatel svou správní žalobu. Dne 13. září 2016 rozhodl Městský soud v Praze svým rozsudkem č. j.: 6A 26/2013 tak, že předmětné rozhodnutí vedoucího Kanceláře ze dne 4. února 2013, č. j.: KPR 1768/2013 ruší a věc vrací žalovanému k dalšímu řízení. Městský soud v Praze shledal v předmětném – správní žalobou napadeném – rozhodnutí vedoucího Kanceláře nedostatek důvodů pro odmítnutí žádosti o informace, případně i nedostatek důvodů pro odložení žádosti o informace podle ustanovení § 14 odst. 5 písm. c) zákona o svobodném přístupu k informacím.

Pro úplnost je třeba dodat, že rozhodnutí vedoucího Kanceláře ze dne 20. února 2013, kterým bylo rozhodnuto ve správném řízení o odvolání žalobce proti napadenému správnímu rozhodnutí, nebylo správní žalobou napadeno, nebylo o něm soudem jakkoli rozhodováno a zůstává tedy v platnosti a účinnosti.

Řízení o stížnosti proti postupu při vyřizování žádosti o informace je po zrušení rozhodnutí vedoucího Kanceláře ze dne 4. února 2013 ve fázi rozhodování o stížnosti stěžovatele ze dne 26. ledna 2013.

Stěžovatel ve své stížnosti ze dne 26. ledna 2013 uvedl, že povinný subjekt je v rozporu se zákonem nečinný a navrhl, aby nadřízený orgán povinnému subjektu přikázal, aby ve lhůtě 10 dnů ode dne doručení rozhodnutí nadřízeného orgánu jeho žádost vyřídil.

Vedoucí Kanceláře přezkoumal postup Kanceláře ve věci vyřízení žádosti o informace a konstatuje k dané věci následující. Pokud povinný subjekt odkazuje na určitou veřejně dostupnou informaci, musí zároveň sdělit odkaz na příslušnou internetovou stránku, což bylo v dané věci učiněno. Dále, neexistuje žádný právní předpis, dle kterého by byl prezident republiky povinen sdělovat Kanceláři, jako svému servisnímu úřadu, požadované informace. V souladu s ustanovením § 2 a 3 zákona č.114/1993 Sb., o Kanceláři prezidenta republiky, Kancelář zajišťuje obstarávání věcí spojených s výkonem pravomocí prezidenta republiky stanovených Ústavou České republiky, ústavními zákony a zákony, s protokolárními povinnostmi a veřejnou činností prezidenta republiky, dále ze svého rozpočtu vyplácí rentu a víceúčelovou paušální náhradu bývalému prezidentu republiky, zajišťuje vozidlo s řidičem i bez něho k osobní dispozici, a to v rozsahu a za podmínek stanovených zvláštním právním předpisem a vykonává právo hospodaření k nemovitému majetku České republiky tvořícímu areál Pražského hradu, k zámku Lány a k ostatním nemovitostem tvořícím s nimi jeden funkční celek a pečeje o ně jako o sídlo prezidenta republiky; vykonává též právo hospodaření k movitým věcem, které souvisejí s těmito nemovitými věcmi historicky nebo funkčně anebo souvisejí s činností Kanceláře. Z výše uvedeného je zřejmé, že mezi povinnosti a funkce Kanceláře nepatří vyžadovat si informace od prezidenta republiky, zejména týkající se jeho práv, ke kterým právo udělení amnestie patří.

K povaze rozhodnutí prezidenta republiky o amnestii je třeba konstatovat, že prezident republiky vykonává jakožto součást moci výkonné pravomoci, které mají povahu a realizují se ve formě správních úkonů, a ty pravomoci, které mají povahu a realizují se ve formě ústavních aktů. Například z nálezu Ústavního soudu ze dne 24. září 2013, sp. zn.: Pl. ÚS 14/13 plyne, že rozhodnutí prezidenta republiky o amnestii je právě uvedeným aktem ústavním, který je nadto vyňat ze soudního přezkumu.

Je třeba též uvést, že příslušnými informacemi Kancelář nedisponuje též z důvodu, že jí příslušný úkol či podklady k němu nebyly prezidentem republiky zadány, a pokud je Kancelář známo, jednalo se o soukromou iniciativu určitého zaměstnance.

Vedoucí Kanceláře si je vědom povinnosti povinného subjektu při obdržení žádosti o informace v souladu se zásadami dobré správy dle ustanovení § 4 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, primárně vyvinout úsilí, aby nalezl požadovanou informaci a zkoumal, zda požadovanou informací **fakticky** disponuje, bez ohledu na to, jestli takovou povinnost má dle jakéhokoli právního předpisu.

Vedoucí Kanceláře proto tedy znova přezkoumal postup Kanceláře, sám ověřil, zda požadovanými informacemi povinný subjekt disponuje, a musí konstatovat, že nikoli. Povinný subjekt a vedoucí povinného subjektu ověřoval existenci požadovaných informací jednak v Archivu Kanceláře, a to i v části nezpracovaných souborů z funkčního období prezidenta republiky Václava Klause, dále tajný protokol vedený Odborem bezpečnostním Kanceláře, v němž jsou archivovány listiny s utajenými informacemi, dále byla prověřena veškerá pošta a informační systém Kanceláře. Žádné takové informace však nebyly nalezeny.

Po povinném subjektu nelze požadovat poskytnutí neexistujících informací. Po povinném subjektu je však možno požadovat zdůvodnění toho, jaké konkrétní informace jej vedly k závěru o tom, že požadované informace nemá. Závěr o tom, že povinný subjekt požadované informace nemá, plynou ze shora uvedených a znova prověřených zjištění.

Proto vedoucímu Kanceláře nezbylo, než žádost Jakuba Michálka o poskytnutí předmětných informací, odmítnout.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí se nelze dle ustanovení § 16a odst. 9 zákona č. 106/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů, odvolat.

Ing. Vratislav Mynář
vedoucí Kanceláře prezidenta republiky

Vážený pan
Bc. Jakub Michálek
Zenklova 193
180 00 Praha 8